

POSTĘPOWANIE KARNE PRAWO KARNE WYKONAWCZE

Wzory pism z komentarzem

Michał Błoński

**EDYTOWALNE WZORY PISM DOSTĘPNE
NA STRONIE INTERNETOWEJ**

Wolters Kluwer

POSTĘPOWANIE KARNE PRAWO KARNE WYKONAWCZE

Wzory pism z komentarzem

Michał Błoński

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 6 sierpnia 2025 r.

Recenzent

Prof. dr hab. Maria Rogacka-Rzewnicka

Wydawczyni

Monika Pawłowska

Redaktorka prowadząca

Gierłowska Katarzyna

Opracowanie redakcyjne

Violet Design

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2025

ISBN 978-83-8390-715-4

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. + 48 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

WYKAZ SKRÓTÓW	25
PRZEDMOWA	27

I. UMORZENIE I ZAWIESZENIE POSTĘPOWANIA; SYGNALIZACJA

1. Wniosek o umorzenie postępowania z uwagi na niecelowość jego prowadzenia (art. 11 § 1 k.p.k.)	33
2. Wniosek o zawieszenie postępowania z uwagi na niecelowość jego prowadzenia (art. 11 § 2 k.p.k.)	36
3. Wniosek o umorzenie postępowania z uwagi na niecelowość jego prowadzenia (art. 11 § 1 k.p.k.)	38
4. Wniosek o ściganie (art. 12 § 1 k.p.k.)	40
5. Wniosek o ściganie z wyłączeniem osoby najbliższej (art. 12 § 2 k.k.)	43
6. Cofnięcie wniosku o ściganie w postępowaniu przygotowawczym (art. 12 § 3 k.p.k.)	45
7. Cofnięcie wniosku o ściganie w postępowaniu sądowym (art. 12 § 3 k.p.k.)	47
8. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu niepopętnienia czynu (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.)	49
9. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia (art. 17 § 1 pkt 1 w zw. z art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.)	52
10. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu braku znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.)	54
11. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu (art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.)	56

12. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu niepodlegania karze (art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k.)	59
13. Wniosek o umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności czynu (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.)	62
14. Wniosek o umorzenie postępowania wobec prawomocnego zakończenia postępowania karnego przeciwko tej samej osobie o ten sam czyn (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.)	65
15. Wniosek o umorzenie postępowania wobec niepodlegania orzecnictwu polskich sądów karnych (art. 17 § 1 pkt 8 k.p.k.)	68
16. Wniosek o umorzenie postępowania wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela (art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k.)	70
17. Wniosek o umorzenie postępowania wskutek konsumpcji skargi publicznej (art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.)	73
18. Wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i przekazanie sprawy Policji w celu wystąpienia z wnioskiem o ukaranie do właściwego sądu (art. 17 § 1 pkt 2 i art. 18 § 1 k.p.k.)	76
19. Zażalenie w związku z ukaraniem karą pieniężną za nieudzielanie wyjaśnień (art. 19 § 3 k.p.k.)	78
20. Wniosek o zawiadomienie okręgowej rady adwokackiej o rażącym naruszeniu przez obrońcę obowiązków procesowych (art. 20 § 1 k.p.k.)	80
21. Wniosek o zawieszenie postępowania przygotowawczego (art. 22 § 1 k.p.k.)	82
22. Zażalenie na postanowienie prokuratora o zawieszeniu postępowania przygotowawczego (art. 22 § 2 k.p.k.)	85
23. Zażalenie na postanowienie sądu o odmowie podjęcia zawieszonego postępowania (art. 22 § 2 k.p.k.)	87
24. Wniosek o skierowanie sprawcy do postępowania mediacyjnego (art. 23a § 1 k.p.k.)	89

II.

WŁAŚCIWOŚĆ SĄDU; WYŁĄCZENIE SĘDZIEGO I INNYCH UCZESTNIKÓW PROCESU

1. Wniosek o wystąpienie przez sąd właściwy do sądu apelacyjnego o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi okręgowemu (art. 25 § 2 k.p.k.)	93
2. Wniosek o wyłączenie sprawy do odrębnego rozpoznania (art. 34 § 3 k.p.k.)	96
3. Wniosek o stwierdzenie niewłaściwości miejscowej sądu i przekazanie sprawy do sądu właściwego miejscowo (art. 35 § 1 k.p.k.)	99

4. Zażalenie na postanowienie sądu o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy sądowi właściwemu (art. 35 § 3 k.p.k.)	102
5. Zażalenie na wydane na rozprawie postanowienie sądu o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy sądowi właściwemu (art. 35 § 2 k.p.k.)	105
6. Wniosek o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na to, iż większość osób, które należy wezwać na rozprawę, zamieszkuje blisko tego sądu, a z dala od sądu właściwego (art. 36 k.p.k.)	108
7. Wniosek o wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.)	112
8. Wniosek o wystąpienie do sądu apelacyjnego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w celu uniknięcia przedawnienia karalności czynu (art. 11a p.w.k.p.k.)	116
9. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że był świadkiem czynu (art. 40 § 1 pkt 4 k.p.k.)	118
10. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że brał udział w sprawie jako obrońca (art. 40 § 1 pkt 5 k.p.k.)	120
11. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że wydał zaskarżone orzeczenie (art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k.)	122
12. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że brał udział w wydaniu orzeczenia, które zostało uchylone (art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k.)	124
13. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na to, że brał udział w wydaniu orzeczenia, co do którego wniesiono sprzeciw (art. 40 § 1 pkt 9 k.p.k.)	127
14. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności, zgłoszony przed otwarciem przewodu sądowego (art. 41 § 1 k.p.k.)	129
15. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na wątpliwości co do jego niezawisłości (art. 41 § 1 k.p.k.)	133
16. Wniosek o zbadanie niezawisłości i bezstronności sędziego (art. 42a § 3 p.u.s.p.)	135
17. Wniosek o wyłączenie sędziego z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności, zgłoszony po otwarciu przewodu sądowego (art. 41 § 2 k.p.k.)	138
18. Wniosek o wyłączenie prokuratora z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności (art. 41 § 1 w zw. z art. 47 § 1 k.p.k.)	140
19. Wniosek o wyłączenie funkcjonariusza prowadzącego dochodzenie z uwagi na to, że był świadkiem czynu (art. 40 § 1 pkt 4 w zw. z art. 47 § 1 k.p.k.)	142

III.

STRONY I ICH PRZEDSTAWICIELE PROCESOWI

1. Wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k.)	147
2. Wniosek o orzeczenie zakazu zbliżania się połączonego z obowiązkiem czasowego opuszczenia wspólnie zajmowanego lokalu (art. 41a § 1a k.k.)	150
3. Oświadczenie o wykonywaniu praw nieporadnego pokrzywdzonego (art. 51 § 3 k.p.k.)	152
4. Oświadczenie pokrzywdzonego o woli działania w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego (art. 54 § 1 k.p.k.)	154
5. Oświadczenie o ustanowieniu się pełnomocnikiem oskarżyciela posiłkowego (art. 54 § 1 k.p.k.)	156
6. Zażalenie na postanowienie o odmowie dopuszczenia małoletniego pokrzywdzonego do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego (art. 56 § 2 k.p.k.)	158
7. Subsydiarny akt oskarżenia (art. 55 § 1 i 2 k.p.k.)	161
8. Oświadczenie pokrzywdzonego o przyłączeniu się do postępowania wszczętego wskutek wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia (art. 55 § 3 k.p.k.)	166
9. Oświadczenie oskarżyciela posiłkowego o odstąpieniu od oskarżenia (art. 57 § 1 k.p.k.)	168
10. Oświadczenie osoby najbliższej zmarłego oskarżyciela posiłkowego o przystąpieniu do postępowania w charakterze oskarżyciela posiłkowego (art. 58 § 1 k.p.k.)	170
11. Oświadczenie pokrzywdzonego o przyłączeniu się do postępowania w charakterze oskarżyciela prywatnego (art. 59 § 2 k.p.k.)	172
12. Wniosek pokrzywdzonego o wszczęcie przez prokuratora postępowania o czyn ścigany z oskarżenia prywatnego (art. 60 § 1 k.p.k.)	174
13. Oświadczenie o wstąpieniu w prawa zmarłego oskarżyciela posiłkowego (art. 61 § 1 k.p.k.)	177
14. Wniosek obrońcy o zezwolenie na porozumiewanie się z podejrzanym tymczasowo aresztowanym pod nieobecność innych osób (art. 73 § 1 k.p.k.)	179
15. Zawiadomienie oskarżonego o zmianie miejsca pobytu (art. 75 § 1 k.p.k.)	181
16. Zażalenie na postanowienie sądu o zatrzymaniu i przymusowym sprowadzeniu (art. 75 § 3 k.p.k.)	183
17. Wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu (art. 78 § 1 k.p.k.)	187
18. Wniosek o wyznaczenie nowego obrońcy z urzędu w miejsce obrońcy dotychczasowego (art. 81 § 2 k.p.k.)	190

19. Wniosek o cofnięcie wyznaczonego obrońcy z urzędu (art. 79 § 4 k.p.k.)	192
20. Ustanowienie obrońcy z wyboru (art. 83 § 1 k.p.k.)	194
21. Informacja obrońcy o braku podstaw do wniesienia kasacji (art. 84 § 3 k.p.k.)	196
22. Zażalenie na postanowienie o stwierdzeniu sprzeczności interesów oskarżonych reprezentowanych przez tego samego obrońcę (art. 85 § 2 k.p.k.)	199
23. Wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (art. 88 § 1 w zw. z art. 78 § 1 k.p.k.)	202

IV. CZYNNOŚCI PROCESOWE

1. Wniosek o sprostowanie orzeczenia (art. 105 § 1 k.p.k.)	207
2. Zażalenie na sprostowanie orzeczenia (art. 105 § 4 k.p.k.)	211
3. Zażalenie na postanowienie o odmowie sprostowania orzeczenia (art. 105 § 4 k.p.k.)	213
4. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności orzeczeniu podlegającemu wykonaniu w drodze egzekucji (art. 107 § 1 k.p.k.)	215
5. Wniosek o przywrócenie terminu zawitego (art. 126 § 1 k.p.k.)	217
6. Wniosek o przywrócenie terminu zawitego połączony z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia (art. 126 § 1 i art. 127 k.p.k.)	220
7. Zażalenie na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu zawitego (art. 126 § 3 k.p.k.)	222
8. Informacja o zmianie adresu pobytu (art. 139 k.p.k.)	225
9. Wniosek o wydanie kopii zapisu obrazu lub dźwięku (art. 147 § 4 k.p.k.)	227
10. Wniosek o sprostowanie protokołu rozprawy (art. 152 k.p.k.)	229
11. Wniosek o udostępnienie akt sprawy w postępowaniu sądowym (art. 156 § 1 k.p.k.)	232
12. Wniosek o umożliwienie sporządzenia odpisów z akt sprawy w postępowaniu sądowym (art. 156 § 1 k.p.k.)	234
13. Wniosek o wydanie kserokopii dokumentów (art. 156 § 2 k.p.k.)	236
14. Wniosek o udostępnienie akt sprawy w postępowaniu przygotowawczym (art. 156 § 5 k.p.k.)	238
15. Wniosek o umożliwienie sporządzenia odpisów z akt sprawy w postępowaniu przygotowawczym (art. 156 § 5 k.p.k.)	241

16. Wniosek o udostępnienie akt podejrzanemu w zakresie zawierającym dowody wskazane we wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania (art. 156 § 5a k.p.k.)	243
17. Zażalenie na odmowę udostępnienia akt w postępowaniu przygotowawczym (art. 159 k.p.k.)	245
18. Wniosek o odtworzenie akt (art. 160 § 1 k.p.k.)	248

V.

POSTĘPOWANIE DOWODOWE

1. Wniosek dowodowy (art. 167 k.p.k.)	253
2. Wniosek o przeprowadzenie dowodu w określony sposób (art. 169 § 2 k.p.k.)	256
3. Wniosek dowodowy złożony po wyznaczonym terminie (art. 167 w zw. z art. 170 § 1a k.p.k.)	258
4. Wniosek o konfrontację (art. 172 k.p.k.)	261
5. Wniosek o okazanie (art. 173 § 1 k.p.k.)	263
6. Wniosek o umożliwienie złożenia wyjaśnień na piśmie (art. 176 § 1 k.p.k.)	266
7. Wniosek o przesłuchanie świadka w drodze wideokonferencji (art. 177 § 1a k.p.k.)	268
8. Zażalenie na postanowienie o zezwoleniu na przesłuchanie zobowiązanego do zachowania tajemnicy adwokackiej (art. 180 § 2 k.p.k.)	270
9. Zażalenie na postanowienie o odmowie zezwolenia na przesłuchanie zobowiązanego do zachowania tajemnicy adwokackiej (art. 180 § 2 k.p.k.)	274
10. Zażalenie na postanowienie o odmowie zachowania w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka (art. 184 § 5 k.p.k.)	277
11. Wniosek o uchylenie postanowienia o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka (art. 184 § 7 k.p.k.)	279
12. Zażalenie na postanowienie o odmowie uchylenia postanowienia o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka (art. 184 § 7 k.p.k.)	281
13. Wniosek o ponowne przesłuchanie przez sąd w trybie art. 185a k.p.k.	284
14. Wniosek o przesłuchanie przez sąd w trybie art. 185b k.p.k.	288
15. Wniosek o nieuwzględnienie wniosku dowodowego i zaniechanie ponownego przesłuchania przez sąd w trybie art. 185c § 1a k.p.k.	290

16. Wniosek o przesłuchanie świadka w trybie art. 185e k.p.k.	294
17. Wniosek o przesłuchanie świadka z udziałem biegłego psychologa (art. 192 § 2 k.p.k.)	296
18. Wniosek o powołanie biegłego (art. 193 § 1 k.p.k.)	299
19. Wniosek o wydanie opinii przez instytucję naukową lub specjalistyczną (art. 193 § 2 k.p.k.)	302
20. Wniosek o wyłączenie biegłego z powodów osłabiających zaufanie do bezstronności (art. 196 § 3 k.p.k.)	305
21. Wniosek o powołanie innego biegłego (art. 201 k.p.k.)	307
22. Wniosek o powołanie biegłych lekarzy psychiatrów w celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego (art. 202 § 1 k.k.)	310
23. Zażalenie na postanowienie o umieszczeniu oskarżonego na obserwacji psychiatrycznej (art. 203 § 4 k.p.k.)	313
24. Zażalenie na postanowienie o przedłużeniu umieszczenia oskarżonego na obserwacji psychiatrycznej (art. 203 § 4 k.p.k.)	317
25. Wniosek o dokonanie oględzin miejsca (art. 207 § 1 k.p.k.)	319
26. Wniosek o dokonanie oględzin i otwarcia zwłok (art. 209 § 1 k.p.k.)	321
27. Wniosek o dokonanie wyjęcia zwłok z grobu (art. 210 k.p.k.)	323
28. Wniosek o przeprowadzenie eksperymentu procesowego (art. 211 k.p.k.)	325
29. Wniosek o zarządzenie badania oskarżonego przez biegłego psychologa (art. 215 k.p.k.)	328
30. Zażalenie na zatrzymanie rzeczy (art. 217 § 1 w zw. z art. 236 k.p.k.)	330
31. Zażalenie na postanowienie o zażądaniu udostępnienia danych od operatora telefonii komórkowej (art. 218 § 1 w zw. z art. 236 k.p.k.)	333
32. Zażalenie na postanowienie o przeszukaniu (art. 219 § 1 w zw. z art. 236 k.p.k.)	335
33. Zażalenie na odmowę zwrotu rzeczy wobec braku zatwierdzenia zatrzymania lub przeszukania rzeczy (art. 230 § 1 w zw. z art. 236 k.p.k.)	338
34. Wniosek o wydanie rzeczy jako zbędnej dla potrzeb procesu (art. 230 § 2 k.p.k.)	340
35. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania rzeczy zbędnych dla potrzeb postępowania (art. 230 § 2 w zw. z art. 236 k.p.k.)	342
36. Zażalenie na postanowienie o złożeniu rzeczy do depozytu sądowego (art. 231 § 1 w zw. z art. 236 k.p.k.)	344

37. Zażalenie na postanowienie o zarządzeniu zniszczenia przedmiotów lub substancji (art. 232a § 2 w zw. z art. 236 k.p.k.)	347
38. Zażalenie na postanowienie o zarządzeniu kontroli i utrwalania rozmów (art. 237 § 1 w zw. z art. 240 k.p.k.)	350
39. Wniosek o zniszczenie utrwalonych zapisów treści rozmów, które nie mają znaczenia dla postępowania karnego (art. 238 § k.p.k.)	354

VI. ŚRODKI PRZYMUSU

1. Żądanie kontaktu z adwokatem przez osobę zatrzymaną (art. 245 § 1 k.p.k.)	359
2. Zażalenie na zatrzymanie (art. 246 § 1 k.p.k.)	361
3. Zażalenie na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie (art. 247 § 6 w zw. z art. 246 § 1 k.p.k.)	364
4. Zażalenie na postanowienie o tymczasowym aresztowaniu (art. 252 § 1 k.p.k.)	367
5. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu dozoru Policji (art. 252 § 2 k.p.k.)	372
6. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu poręczenia majątkowego (art. 252 § 2 k.p.k.)	375
7. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy (art. 252 § 2 k.p.k.)	378
8. Zażalenie na postanowienie o zawieszeniu w czynnościach służbowych (art. 252 § 2 k.p.k.)	381
9. Zażalenie na postanowienie o zastosowaniu dozoru warunkowego (art. 252 § 2 k.p.k.)	384
10. Oświadczenie pokrzywdzonego o rezygnacji z zawiadamiania o uchyleniu lub zmianie tymczasowego aresztowania (art. 253 § 3 k.p.k.)	387
11. Wniosek o uchylenie tymczasowego aresztowania (art. 254 § 1 k.p.k.)	389
12. Wniosek o zmianę wysokości poręczenia majątkowego (art. 254 § 1 k.p.k.)	392
13. Wniosek o zmianę warunków dozoru Policji (art. 254 § 1 k.p.k.)	394
14. Zażalenie na postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania (art. 263 § 5 w zw. z art. 252 § 1 k.p.k.)	396
15. Wniosek o przyjęcie poręczenia majątkowego (art. 266 § 1 k.p.k.)	401
16. Cofnięcie poręczenia majątkowego (art. 269 § 3 k.p.k.)	403

17. Zażalenie na postanowienie o przepadku przedmiotu poręczenia majątkowego (art. 270 § 3 k.p.k.)	405
18. Powiadomienie poręczyciela o poczynaniach oskarżonego (art. 273 § 2 k.p.k.)	408
19. Wniosek o zastosowanie nakazu opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 275a § 1 k.p.k.)	410
20. Wniosek o wydanie listu żelaznego (art. 281 k.p.k.)	413
21. Zażalenie na postanowienie o odwołaniu listu żelaznego (art. 284 § 2 k.p.k.)	416
22. Zażalenie na postanowienie o ukaraniu świadka karą pieniężną (art. 285 § 1 k.p.k.)	419
23. Zażalenie na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie świadka (art. 285 § 2 k.p.k.)	422
24. Wniosek o uchylenie kary pieniężnej (art. 286 k.p.k.)	425
25. Zażalenie na postanowienie o aresztowaniu świadka (art. 290 § 2 k.p.k.)	427
26. Zażalenie na postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym (art. 293 § 3 k.p.k.)	430
27. Wniosek o uchylenie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym (art. 254 § 2 w zw. z art. 293 § 3 k.p.k.)	434

VII.

POSTĘPOWANIE PRZYGOTOWAWCZE

1. Wniosek podejrzanego o przesłuchanie z udziałem obrońcy (art. 301 k.p.k.)	439
2. Zażalenie podejrzanego na czynność naruszającą jego prawa (art. 302 § 2 k.p.k.)	441
3. Zawiadomienie o przestępstwie ściganym z urzędu (art. 304 § 1 k.p.k.)	444
4. Zawiadomienie o przestępstwie ściganym na wniosek (art. 12 § 1 k.p.k.)	447
5. Wniosek pokrzywdzonego o wydanie potwierdzenia złożenia zawiadomienia o przestępstwie (art. 304b k.p.k.)	449
6. Zażalenie pokrzywdzonego na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1 pkt 1 k.p.k.)	451
7. Zażalenie pokrzywdzonego na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1a pkt 1 k.p.k.)	455
8. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1 pkt 1 w zw. z art. 429 § 2 k.p.k.)	459

9. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1a pkt 1 w zw. z art. 429 § 2 k.p.k.)	461
10. Zażalenie na bezczynność organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze (art. 306 § 3 k.p.k.)	464
11. Żądanie sporządzenia na piśmie uzasadnienia podstaw zarzutów (art. 313 § 3 k.p.k.)	467
12. Wniosek o dokonanie czynności postępowania przygotowawczego połączony z wnioskiem o zawiadomienie o terminie i miejscu czynności (art. 315 § 1 i 2 k.p.k.)	469
13. Wniosek o odstąpienie od przesłuchania pokrzywdzonego w charakterze świadka (art. 315a k.p.k.)	472
14. Żądanie przesłuchania pokrzywdzonego w charakterze świadka w postępowaniu przygotowawczym (art. 315a k.p.k.)	474
15. Wniosek o dopuszczenie do udziału w niepowtarzalnej czynności śledztwa (art. 316 § 1 k.p.k.)	476
16. Wniosek o przesłuchanie świadka przez sąd (art. 316 § 3 k.p.k.)	478
17. Wniosek o dopuszczenie do udziału w czynności śledztwa (art. 317 § 1 k.p.k.)	481
18. Wniosek o końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania przygotowawczego (art. 321 § 1 k.p.k.)	483
19. Wniosek o uzupełnienie postępowania przygotowawczego (art. 321 § 5 k.p.k.)	486
20. Wniosek o podjęcie umorzonego postępowania przygotowawczego (art. 327 § 1 k.p.k.)	489
21. Wniosek o wznowienie umorzonego postępowania przygotowawczego (art. 327 § 2 k.p.k.)	492
22. Wniosek o skierowanie do sądu wniosku o warunkowe umorzenie postępowania (art. 336 § 1 k.p.k.)	496
23. Zażalenie na orzeczenie o dowodach rzeczowych zawartych w wyroku warunkowo umarzającym postępowanie (art. 342 § 4 w zw. z art. 323 § 2 k.p.k.)	499

VIII.

POSTĘPOWANIE PRZED SĄDEM PIERWSZEJ INSTANCJI

1. Wniosek o zwrot prokuratorowi aktu oskarżenia w celu usunięcia braków formalnych (art. 337 § 1 k.p.k.)	503
2. Wniosek pokrzywdzonego o powiadomienie go o zarzutach oskarżenia i ich kwalifikacji prawnej (art. 337a § 1 k.p.k.)	507

3. Wniosek dowodowy po doręczeniu oskarżonemu aktu oskarżenia (art. 338 § 1 k.p.k.)	509
4. Pisemna odpowiedź na akt oskarżenia (art. 338 § 2 k.p.k.)	512
5. Wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego (art. 338a k.p.k.)	516
6. Żądanie wyznaczenia obrońcy z urzędu (art. 338b k.p.k.)	519
7. Sprzeciw wobec warunkowego umorzenia postępowania (art. 341 § 2 k.p.k.)	521
8. Wniosek o przekazanie sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego (art. 344a § 1 k.p.k.)	524
9. Wniosek o wyznaczenie posiedzenia wstępnego (art. 349 § 2 k.p.k.)	530
10. Wniosek o zaniechanie wezwania świadków (art. 350a k.p.k.)	533
11. Wniosek oskarżonego o odroczenie rozprawy z powodu niezachowania terminu 7 dni między doręczeniem zawiadomienia a terminem rozprawy (art. 353 § 2 k.p.k.)	535
12. Wniosek oskarżonego pozbawionego wolności o doprowadzenie na rozprawę (art. 353 § 3 k.p.k.)	537
13. Wniosek o wyrażenie zgody na utrwalanie przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk przez przedstawicieli środków masowego przekazu (art. 357 § 1 k.p.k.)	539
14. Wniosek o wyrażenie zgody na utrwalanie przebiegu rozprawy przez stronę za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk (art. 358 k.p.k.)	542
15. Wniosek o wyłączenie jawności z uwagi na to, że oskarżony jest małoletni (art. 360 § 1 pkt 2 k.p.k.)	544
16. Żądanie wyłączenia jawności przez składającego wniosek o ściganie (art. 360 § 1 pkt 3 k.p.k.)	546
17. Żądanie pozostawienia na sali rozpraw wskazanych osób w sprawie toczącej się z wyłączeniem jawności (art. 361 § 1 k.p.k.)	548
18. Zażalenie na zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego (art. 376 § 1 k.p.k.)	550
19. Zawiadomienie o wypowiedzeniu stosunku obrończego przy obronie z wyboru (art. 378 § 1 k.p.k.)	553
20. Wniosek oskarżonego o zmianę obrońcy z urzędu (art. 378 § 2 k.p.k.)	555
21. Wniosek o uzupełniające przeprowadzenie dowodu przeprowadzonego podczas nieobecności oskarżonego (art. 378a § 3 k.p.k.)	558

22. Wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie dobrowolnego poddania się karze (art. 387 § 1 k.p.k.)	561
23. Wniosek o usunięcie oskarżonego z sali rozpraw na czas przesłuchania świadka (art. 390 § 2 k.p.k.)	566
24. Wniosek o zaniechanie wzywania na rozprawę świadka i odczytanie jego zeznań (art. 392 § 1 k.p.k.)	568
25. Wniosek o odczytanie dokumentów na rozprawie (art. 394 § 2 pkt 1 k.p.k.)	570
26. Wniosek o zobowiązanie oskarżyciela publicznego do przedstawienia dowodów, których przeprowadzenie pozwoli na usunięcie istotnych braków postępowania (art. 396a § 1 k.p.k.)	572
27. Wniosek o odroczenie rozprawy z powodu kolizji terminów (art. 404 § 1 k.p.k.)	576
28. Wniosek o uzupełnienie wyroku i orzeczenie w zakresie przepadku (art. 420 § 1 k.p.k.)	579
29. Wniosek o uzupełnienie wyroku i orzeczenie zaliczenia na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania (art. 420 § 1 k.p.k.)	581
30. Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku i doręczenie go wraz z odpisem wyroku (art. 422 § 1 k.p.k.)	583
31. Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku i doręczenie go wraz z odpisem wyroku (art. 422 § 1 k.p.k.)	587
32. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku (art. 422 § 3 k.p.k.)	588

IX.

POSTĘPOWANIE ODWOŁAWCZE

1. Zażalenie od uzasadnienia wyroku (art. 425 § 2 k.p.k.)	593
2. Zażalenie na wydane w toku postępowania odwoławczego postanowienie o przeprowadzeniu obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym (art. 426 § 2 k.p.k.)	597
3. Zażalenie na postanowienie wydane w postępowaniu odwoławczym o zastosowaniu tymczasowego aresztowania (art. 426 § 2 k.p.k.)	601
4. Odpowiedź na apelację (art. 428 § 2 k.p.k.)	604
5. Odpowiedź na zażalenie (art. 428 § 2 k.p.k.)	607
6. Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia apelacji (art. 429 § 2 k.p.k.)	610
7. Zażalenie na postanowienie o pozostawieniu apelacji bez rozpoznania (art. 430 § 2 k.p.k.)	614
8. Cofnięcie apelacji (art. 431 § 1 k.p.k.)	618

9. Cofnięcie apelacji przez obrońcę (art. 431 § 2 k.p.k.)	621
10. Wniosek oskarżonego o uchylenie lub zmianę wyroku na jego korzyść mimo niewniesienia apelacji (art. 435 k.p.k.)	622
11. Wniosek o ograniczenie rozpoznania apelacji do poszczególnych uchybień (art. 436 k.p.k.)	626
12. Apelacja oparta na zarzucie obrazy prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu – co do winy (art. 438 pkt 1 k.p.k.)	630
13. Apelacja oparta na zarzucie obrazy prawa materialnego – co do kary (art. 438 pkt 1a k.p.k.)	635
14. Apelacja oparta na zarzucie obrazy prawa materialnego – co do środka kompensacyjnego (art. 438 pkt 1a k.p.k.)	638
15. Apelacja oparta na zarzucie obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku (art. 438 pkt 2 k.p.k.)	641
16. Apelacja oparta na zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który mógł mieć wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 k.p.k.)	646
17. Apelacja oparta na zarzucie rażącej niewspółmierności kary (art. 438 pkt 4 k.p.k.)	651
18. Apelacja oparta na zarzucie rażącej niewspółmierności środka karnego (art. 438 pkt 4 k.p.k.)	656
19. Apelacja oparta na zarzucie niezastosowania innego środka (art. 438 pkt 4 k.p.k.)	659
20. Apelacja obrońcy dotycząca kilku oskarżonych i kilku zarzutów (art. 438 k.p.k.)	662
21. Apelacja obrońcy dotycząca kilku zarzutów wraz z wnioskiem dowodowym (art. 438 k.p.k.)	667
22. Apelacja oparta na zarzucie udziału w wydaniu orzeczenia osoby nieuprawnionej (art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.)	672
23. Apelacja oparta na zarzucie udziału w wydaniu orzeczenia osoby niezdolnej do orzekania (art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.)	675
24. Apelacja oparta na zarzucie udziału w wydaniu orzeczenia osoby podlegającej wyłączeniu na podstawie art. 40 k.p.k. (art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.)	678
25. Apelacja oparta na zarzucie nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.)	681
26. Apelacja oparta na zarzucie orzekania przez sąd niższego rzędu w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu (art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.)	684
27. Apelacja oparta na zarzucie orzeczenia kary nieznannej ustawie (art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k.)	687

28. Apelacja oparta na zarzucie sprzeczności w treści orzeczenia uniemożliwiającej jego wykonanie (art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.)	690
29. Apelacja oparta na zarzucie, że postępowanie karne co do tego samego czynu i tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone (art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.)	693
30. Apelacja oparta na zarzucie, że oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy w ramach obrony obligatoryjnej (art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.)	696
31. Apelacja oparta na zarzucie, iż sprawę rozpoznano pod nieobecność oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa (art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k.)	701
32. Wniosek o zmianę lub uchylenie wyroku na korzyść oskarżonego ze względu na to, że jego utrzymanie w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe (art. 440 k.p.k.)	705
33. Wniosek o zmianę lub uchylenie wyroku na korzyść oskarżonego ze względu na to, że jego utrzymanie w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe (art. 440 k.p.k.)	710
34. Wniosek oskarżonego pozbawionego wolności o sprowadzenie go na rozprawę (art. 451 k.p.k.)	712
35. Wniosek o uzupełnienie przewodu sądowego i przeprowadzenie dowodu na rozprawie odwoławczej (art. 452 § 2 k.p.k.)	715
36. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego (art. 457 § 2 k.p.k.)	719

X. POSTĘPOWANIE ZAŻALENIOWE

1. Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia (art. 462 k.p.k.)	725
2. Zażalenie połączone z wnioskiem o jego uwzględnienie przez organ, który wydał zaskarżone postanowienie (art. 463 § 1 k.p.k.)	728
3. Wniosek o zezwolenie na wzięcie udziału w posiedzeniu sądu odwoławczego (art. 464 § 2 k.p.k.)	731

XI. POSTĘPOWANIA SZCZEGÓLNE

1. Akt oskarżenia w trybie prywatnoskargowym (art. 487 k.p.k.)	735
2. Skarga pokrzywdzonego o popełnienie przestępstwa (art. 488 § 1 k.p.k.)	738
3. Wniosek o zlecenie Policji dokonania czynności dowodowych w sprawie prywatnoskargowej (art. 488 § 2 k.p.k.)	740

4. Wniosek o wyznaczenie terminu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego (art. 489 § 2 k.p.k.)	742
5. Wniosek o usprawiedliwienie niestawiennictwa oskarżyciela prywatnego na posiedzenie pojednawcze (art. 491 § 1 k.p.k.)	744
6. Odstąpienie oskarżyciela prywatnego od oskarżenia (art. 496 § 1 i 2 k.p.k.)	746
7. Zgoda oskarżonego na umorzenie postępowania z powodu odstąpienia oskarżyciela prywatnego od oskarżenia (art. 496 § 1 k.p.k.)	748
8. Usprawiedliwienie niestawiennictwa oskarżyciela prywatnego na rozprawę (art. 496 § 3 k.p.k.)	749
9. Wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie nakazowym (art. 500 § 1 k.p.k.)	751
10. Sprzeciw od wyroku nakazowego (art. 506 § 1 k.p.k.)	754
11. Cofnięcie sprzeciwu od wyroku nakazowego (art. 506 § 5 k.p.k.)	756
12. Wniosek w trybie przyspieszonym o przekazanie sprawy prokuratorowi w celu przeprowadzenia postępowania przygotowawczego (art. 517g § 2 k.p.k.)	758
13. Wniosek o uzasadnienie wyroku w trybie przyspieszonym (art. 517h § 1 k.p.k.)	760

XII. POSTĘPOWANIE KASACYJNE

1. Wniosek do Prokuratora Generalnego o wniesienie kasacji (art. 521 k.p.k.)	765
2. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu rażącego naruszenia prawa karnego materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku (art. 523 § 1 k.p.k.)	770
3. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu rażącego naruszenia prawa karnego procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku (art. 523 § 1 k.p.k.)	775
4. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu rażącego naruszenia prawa karnego procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku, połączona z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia (art. 523 § 1, art. 532 § 1 k.p.k.)	780
5. Kasacja obrońcy oskarżonego z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 1 k.p.k.)	785
6. Wniosek o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem (art. 524 § 1 k.p.k.)	788

7. Wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem (art. 524 § 1 w zw. z art. 126 § 1 k.p.k.)	791
8. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji (art. 524 § 1 w zw. z art. 126 § 1 k.p.k.)	794
9. Wniosek skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji (art. 526 § 2 k.p.k.)	797
10. Opinia prawna o braku istnienia podstaw do wniesienia kasacji (art. 84 § 3 k.p.k.)	800
11. Wniosek o zwolnienie od opłaty od kasacji (art. 527 k.p.k.)	804
12. Zażalenie na zarządzenie prezesa sądu o odmowie przyjęcia kasacji (art. 530 § 3 k.p.k.)	807
13. Wniosek o sprowadzenie oskarżonego pozbawionego wolności na rozprawę w Sądzie Najwyższym (art. 535 § 2 k.p.k.)	810
14. Wniosek o uwzględnienie kasacji w całości na posiedzeniu z powodu jej oczywistej zasadności (art. 535 § 5 k.p.k.)	812

XIII.

SKARGA NA WYROK SĄDU ODWOŁAWCZEGO

1. Skarga na wyrok sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania (art. 539a k.p.k.)	817
--	-----

XIV.

POSTĘPOWANIE WZNOWIENIOWE

1. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego, jeżeli w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.)	823
2. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na ujawnienie się nowych faktów lub dowodów (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.)	827
3. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na utratę mocy lub zmianę przepisu, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie, wskutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (art. 540 § 2 k.p.k.)	832
4. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na to, że skazany, do którego zastosowano przepis art. 60 § 3 lub 4 k.k., nie potwierdził w postępowaniu karnym ujawnionych przez siebie informacji (art. 540a pkt 1 k.p.k.)	835

5. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na uchylenie lub istotną zmianę prawomocnego wyroku, z powodu którego zostało ono umorzone, gdyż orzeczenie wobec oskarżonego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za inne przestępstwo (art. 540a pkt 2 k.p.k.)	839
6. Wniosek o wznowienie postępowania sądowego ze względu na rozpoznanie sprawy pod nieobecność oskarżonego, któremu nie doręczono zawiadomienia o terminie rozprawy (art. 540b § 1 k.p.k.)	841
7. Wniosek o wznowienie z urzędu postępowania sądowego ze względu na ujawnienie się uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k. (art. 542 § 3 k.p.k.)	844
8. Wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania (art. 545 § 2 k.p.k.)	847
9. Wniosek o zwolnienie od opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania sądowego (art. 623 k.p.k.)	850
10. Zażalenie na postanowienie o pozostawieniu wniosku o wznowienie postępowania bez rozpoznania (art. 547 § 1 k.p.k.)	852
11. Zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania (art. 547 § 1 k.p.k.)	855
12. Apelacja od wyroku zmieniającego zaskarżony wyrok i uniewinniającego skazanego (art. 547 § 3 k.p.k.)	858
13. Apelacja od wyroku uchylającego zaskarżony wyrok i umarzającego postępowanie (art. 547 § 3 k.p.k.)	861

XV.

POSTĘPOWANIE PO UPRAWOMOCNIENIU SIĘ ORZECZENIA

1. Wniosek o podjęcie postępowania warunkowo umorzonego (art. 549 k.p.k.)	865
2. Zażalenie na postanowienie o pozostawieniu bez rozpoznania wniosku o podjęcie postępowania warunkowo umorzonego (art. 550 § 3 k.p.k.)	868
3. Zażalenie na postanowienie o podjęciu postępowania warunkowo umorzonego (art. 550 § 3 k.p.k.)	871
4. Wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie (art. 552 § 1 k.p.k.)	873
5. Wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie (art. 552 § 4 k.p.k.)	880

6. Wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie (art. 552 § 4 k.p.k.)	887
7. Ustanowienie pełnomocnika przez składającego wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie (art. 556 § 3 k.p.k.)	890
8. Prośba o ułaskawienie (art. 560 § 1 k.p.k.)	892
9. Wniosek o wydanie wyroku łącznego (art. 570 k.p.k.)	895
10. Apelacja od wyroku łącznego (art. 570 w zw. z art. 438 pkt 1a k.p.k.)	900
11. Zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego (art. 572 k.p.k.)	903

XVI.

POSTĘPOWANIE WYKONAWCZE

1. Wniosek o zwolnienie z obowiązku wykonywania pracy zarobkowej (art. 74 § 2 k.k.)	909
2. Wniosek o zwolnienie od dozoru kuratora (art. 74 § 2 k.k.)	911
3. Wniosek o zarządzenie wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności (art. 75 § 1 k.k.)	913
4. Zażalenie na postanowienie o zarządzeniu wykonania zawieszony kary pozbawienia wolności (art. 75 § 2 k.k.)	915
5. Wniosek o warunkowe przedterminowe zwolnienie (art. 77 § 1 k.k.)	918
6. Wniosek o zwolnienie z odbycia reszty kary ograniczenia wolności i uznania jej za wykonaną (art. 83 k.k.)	921
7. Wniosek o uznanie środka karnego za wykonany (art. 84 § 1 k.k.)	924
8. Wniosek o zatarcie skazania (art. 107 § 2 k.k.)	927
9. Wniosek o zawieszenie postępowania wykonawczego (art. 15 § 2 k.k.w.)	929
10. Wniosek o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego (art. 43la § 1 k.k.w.)	931
11. Wniosek o zamianę kary grzywny na pracę społecznie użyteczną (art. 45 § 1 k.k.w.)	934
12. Wniosek o rozłożenie grzywny na raty (art. 49 § 1 k.k.w.)	936
13. Wniosek o umorzenie grzywny (art. 51 § 1 k.k.w.)	938
14. Wniosek o zmianę formy kary ograniczenia wolności (art. 63a § 1 k.k.w.)	940
15. Wniosek o rozliczenie godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w okresach innych niż miesięczne (art. 63b § 1 k.k.w.)	942
16. Wniosek o uznanie kary ograniczenia wolności za wykonaną (art. 64 § 1 k.k.w.)	944

17. Zażalenie na postanowienie o zarządzeniu wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności (art. 65 § 1 k.k.w.)	946
18. Zażalenie na odmowę odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności (art. 150 § 1 k.k.w.)	949
19. Zażalenie na odmowę odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności (art. 151 § 1 k.k.w.)	953
20. Wniosek o udzielenie przerwy w karze (art. 153 § 2 k.k.w.)	957
21. Wniosek o dalsze wykonywanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niewyposażonych w blokadę alkoholową (art. 182a § 1 k.k.w.)	960
22. Zażalenie na dalsze stosowanie środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym (art. 204 § 1 k.k.w.)	963
WYKAZ LITERATURY	967

PRZEDMOWA

Przedmiotem procesu karnego jest odpowiedzialność karna oskarżonego. Jest ona ustalana w toku procesu: w postępowaniu przygotowawczym, ale przede wszystkim w stadium sądowym, w różnych instancjach. Zarówno strony procesu karnego, jak i podmioty, które nie posiadają statusu strony, mogą wpływać na jego przebieg, w tym dochodzić swoich praw i realizować uprawnienia poprzez wnoszenie środków zaskarżenia i innych pism procesowych.

Pismo procesowe w sprawie karnej powinno być napisane językiem zrozumiałym, syntetycznie, zwięźle, z zachowaniem wymogów formalnych oraz powinno być wolne od elementów emocjonalnych.

Niniejsza publikacja została pomyślana jako kompendium przeznaczone zarówno dla podmiotów profesjonalnych posiadających wykształcenie prawnicze, jak i osób niemających fachowej wiedzy prawniczej, lecz mogących chcieć realizować uprawnienia procesowe w imieniu własnym czy służąc pomocą osobom trzecim.

Opracowanie ma być wsparciem przy sporządzaniu środków zaskarżenia oraz pozostałych pism procesowych. W związku z zamieszczeniem przy każdym wzorze obszernych komentarzy jest także źródłem istotnych informacji praktycznych, pozwalających skonstruować we własnym zakresie dokument, który może mieć zasadnicze znaczenie w sprawie. Celem pracy jest również ułatwienie Czytelnikowi poruszania się w gąszczu przepisów prawa karnego procesowego oraz prawa karnego wykonawczego z uwzględnieniem aktualnego stanu prawnego, zwłaszcza po licznych nowelizacjach Kodeksu postępowania karnego. Autor ma nadzieję, że niniejszy zbiór stanie się też przydatną pozycją edukacyjną dla aplikantów zawodów prawniczych i studentów wydziałów prawa, którzy zechcą rozszerzyć wiadomości o praktyczne aspekty niełatwej sztuki prawniczej przy formułowaniu stanowisk przede wszystkim na piśmie.

W zbiorze zamieszczono 318 wzorów środków zaskarżenia i innych pism procesowych, ułożonych według systematyki Kodeksu postępowania karnego, zaś rozdział XVI zawiera 22 wzory pism procesowych przydatnych na etapie postępowania wykonawczego. Podobieństwo niektórych instytucji występujących na różnych etapach procesu spowodowało, że w niniejszym zbiorze mogą pojawiać się wzory do siebie zbliżone, jednak zawsze są oparte na odmiennych stanach faktycznych i uwzględniają najnowszy stan prawny. Aby nie powielać tych samych zagadnień, dokonano wyboru tego rodzaju wzorów, który częściej występuje w praktyce lub odgrywa w niej większe znaczenie, np. zamieszczono zażalenie na postanowienie o nieuwzględnienie wniosku o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, a pominięto wniosek w tym przedmiocie, uznając, że znajomość zasad wnoszenia pierwszego z tych dokumentów bez trudu pozwoli także na sporządzenie drugiego, również na bazie innych analogicznych pism.

Przy proponowaniu wzorów środków zaskarżenia położono nacisk na reguły związane z formułowaniem powyższych dokumentów, w tym na zasadę pierwszego ogniwa, zgodnie z którą zarzut apelacyjny powinien w pierwszej kolejności wskazywać pierwotną przyczynę uchybienia – „źródło błędu, a nie jego skutki”. Z kolei zasada pojedynczego zarzutu oznacza, że ta sama okoliczność („błąd źródłowy”) podnoszona w środku odwoławczym powinna znaleźć odzwierciedlenie tylko w jednym zarzucie. Istnieje też zakaz formułowania zarzutów mieszanych w odniesieniu do tej samej okoliczności, w tym nierzadko w praktyce naruszany zakaz łączenia zarzutu obrazy prawa materialnego z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych czy nieprawidłowo łączone zarzut błędu w ustaleniach faktycznych z zarzutem obrazy przepisów postępowania, a zwłaszcza art. 7 k.p.k.

Opracowanie powstało na podstawie praktycznych doświadczeń autora, który starał się przedstawić zagadnienia najczęściej występujące w procesowej rzeczywistości postępowań przygotowawczych i sądowych, w tym również po uprawomocnieniu się orzeczenia, jak również w postępowaniu karnym wykonawczym. Z uwagi na różnorodność sytuacji procesowych nie było możliwe przygotowanie kompletu możliwych pism procesowych.

Dane personalne podane w pismach procesowych oraz stany faktyczne są wytworem wyobraźni autora, a ich ewentualna zbieżność z rzeczywistością nie była zamierzona i jest przypadkowa.

W opracowaniu przyjęto założenie, że pominięcie we wzorze pisma procesowego numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej lub oświadczenia o ich nieposiadaniu oznacza, że pismo to nie jest pierwszym złożonym w danej sprawie. Należy jednak mieć na względzie, że każde pismo, które jest składane po raz pierwszy w konkretnej sprawie, musi zawierać dane, o których mowa w art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k.

Łódź, sierpień 2025 r.

Michał Błoński

UMORZENIE I ZAWIESZENIE POSTĘPOWANIA; SYGNALIZACJA

1. WNIOSEK O UMORZENIE POSTĘPOWANIA Z UWAGI NA NIECELOWOŚĆ JEGO PROWADZENIA (ART. 11 § 1 K.P.K.)

Zamość, 1.09.2025 r.

adw. Jan Maj
Kancelaria Adwokacka w Poznaniu
60-592 Poznań, ul. Złota 2
tel. 888-888-888, e-mail: jan.maj@gmail.com
obrońca Marka Kwiatka
oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Sygnatura akt II K 100/25

**Sąd Rejonowy w Zamościu
II Wydział Karny**

Wniosek o umorzenie postępowania

Na podstawie art. 11 § 1 k.p.k.

wnoszę

o umorzenie postępowania przeciwko Markowi Kwiatkowi, oskarżonemu o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Marek Kwiatek został oskarżony o to, że 3.05.2025 r. w Zamościu znieważył funkcjonariuszy Policji Elżę Pałkę i Andrzeja Krawca podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że używał wobec nich słów powszechnie uznawanych za obelżywe, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Zamościu z 22.08.2025 r. (II K 152/24) Marek Kwiatek został skazany za przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., za który to czyn została mu wymierzona kara 6 lat pozbawienia wolności.

W świetle powyższego orzeczenia, w przedmiotowej sprawie prowadzenie postępowania i orzekanie kary w stosunku do oskarżonego jest oczywiście niecelowe. Czyn z art. 226 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do roku, czyli karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, o jakiej mowa w art. 11 § 1 k.p.k. Ponadto aktualnie wykonywana jest długoterminowa kara pozbawienia wolności, a zatem orzeczenie kary w sprawie II K 100/25 uzasadniałoby rozważenie wydania wyroku łącznego, której wysokość mogłaby co najwyżej tylko nieznacznie przekraczać wymiar kary wymierzonej

w sprawie II K 152/24. Umorzeniu postępowania nie sprzeciwia się także interes pokrzywdzonych, gdyż oskarżony w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i przeprosił na piśmie pokrzywdzonych.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak we wstępie.

adw. Jan Maj

Komentarz

Artykuł 11 § 1 k.p.k. przewiduje tzw. umorzenie absorpcyjne, które może nastąpić z urzędu, ale także z inicjatywy stron postępowania (art. 9 § 2 k.p.k.). Instytucja ta stanowi odstępstwo od zasady legalizmu.

Do umorzenia postępowania może dojść w fazie zarówno postępowania przygotowawczego (w fazie *ad personam*), jak i jurysdykcyjnego (do czasu uprawomocnienia się orzeczenia). Decyzję w przedmiocie umorzenia postępowania podejmuje w toku dochodzenia lub śledztwa prokurator (w tym zatwierdza postanowienie wydane przez Policję – art. 325e § 2 w zw. z art. 325e § 1 k.p.k.), zaś w postępowaniu sądowym – sąd, w tym także na posiedzeniu w trybie art. 339 § 3 k.p.k. Do wskazanego umorzenia może dojść zarówno w postępowaniu odwoławczym, jak również w postępowaniu ponownym, tj. po uchyleniu orzeczenia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania (wyrok SN z 22.06.2021 r., I KK 8/20, LEX nr 3216700).

Porównanie kary prawomocnie orzeczonej z ewentualną karą, która miałaby zostać wymierzona w toczącym się postępowaniu, winno uwzględniać m.in. istotne różnice w ich wysokościach, jak też potencjalną możliwość wymierzenia kary łącznej i jej ewentualny wymiar. Niecelowość wymierzenia kary ma być oczywista, czyli dysproporcja pomiędzy karą wymierzoną w innej sprawie a karą, która mogłaby zostać wymierzona w toczącej się sprawie, ma być na tyle drastyczna, że jej wymierzenie nie ma sensu z uwagi na racje prewencji generalnej bądź indywidualnej.

Artykuł 11 k.p.k. daje sądowi jedynie uprawnienie do umorzenia postępowania, nie obligując go do takiego postąpienia (przepis stanowi, że „postępowanie można umorzyć”). Natomiast nie ma charakteru fakultatywnego art. 433 § 2 k.p.k., skoro stanowi o obowiązku rozważenia wszystkich zarzutów i wniosków apelacji.

Brak jest przeszkód do skorzystania z instytucji z art. 11 § 1 k.p.k. w przypadku tzw. przestępstw bez pokrzywdzonych (np. z art. 233 § 1 czy art. 270 § 1 k.k.). W przypadku występowania w sprawie pokrzywdzonego organ orzekający w przedmiocie umorzenia postępowania powinien mieć na względzie jego interes, ale do wydania takiej decyzji nie jest wymagana jego zgoda, a nawet sprzeciw pokrzywdzonego nie stanowi przeszkody do umorzenia postępowania.

Do umorzenia absorpcyjnego może dojść również w postępowaniu prywatnoskargowym.

Na postanowienie o umorzeniu postępowania stronom służy zażalenie, a zatem pokrzywdzonemu tylko w fazie postępowania przygotowawczego (art. 306 § 1a pkt 1 k.p.k.), chyba że wcielił się on w rolę strony postępowania sądowego, tj. stał się oskarżycielem posiłkowym.

Umorzone postępowanie na podstawie art. 11 § 1 k.p.k. można wznowić, jeżeli postępowanie, w którym doszło do wzruszenia prawomocnego orzeczenia w drodze kasacji czy wznowienia postępowania, zostało zakończone. Wtedy bowiem dopiero możliwe jest dokonanie realnej oceny zasadności wznowienia postępowania, które zostało umorzone absorpcyjnie.

Wznowienie umorzonego absorpcyjnie postępowania przygotowawczego następuje na zasadach opisanych w art. 327 § 2–4 k.p.k., zaś postępowania sądowego – w trybie z rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego, wyłącznie na wniosek strony (w praktyce z reguły wskutek wniosku oskarżyciela publicznego), nigdy zaś z urzędu.

Mając na uwadze treść art. 11 § 3 k.p.k. oraz rodzaj wznowienia – na niekorzyść oskarżonego, lecz na wniosek strony – należy stwierdzić, że brak jest ograniczenia terminu na podjęcie tej decyzji procesowej, wyłączając ustanie karalności czynu.

W wypadku umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 11 § 1 k.p.k. w sprawie toczącej się z oskarżenia publicznego brak jest podstaw do zasądzenia od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego poniesionych przez niego wydatków z tytułu ustanowienia pełnomocnika, co jednak nie wyłącza możliwości ich zasądzenia „w uzasadnionych wypadkach” od Skarbu Państwa (analogia z art. 632 pkt 2 *in fine* k.p.k.) (uchwała SN z 13.12.2000 r., I KZP 42/00, OSNKW 2001/1–2, poz. 7).

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k. istnieje wymóg wskazania w pierwszym piśmie procesowym numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej lub złożenia oświadczenia o ich nieposiadaniu.

2. WNIOSEK O ZAWIESZENIE POSTĘPOWANIA Z UWAGI NA NIECELOWOŚĆ JEGO PROWADZENIA (ART. 11 § 2 K.P.K.)

Opole, 2.09.2025 r.

adw. Jan Maj
Kancelaria Adwokacka w Poznaniu
60-592 Poznań, ul. Złota 2
tel. 888-888-888, e-mail: jan.maj@gmail.com
obrońca Piotra Kawiora
podejrzanego o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sygnatura akt PR 2 Ds. 666.2025

**Prokurator Rejonowy
w Opolu**

Wniosek o zawieszenie postępowania

Na podstawie art. 11 § 2 k.p.k.

wnoszę

o zawieszenie postępowania przeciwko Piotrowi Kawiorowi, oskarżonemu o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 13.06.2025 r. (IV K 188/24) Piotr Kawior został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności. Aktualnie toczy się postępowanie międzyinstancyjne.

W przedmiotowej sprawie P. Kawior jest podejrzany o to, że w dniu 23.07.2025 r. w Opolu groził pobiciem Marcinowi Milcarzowi, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę jej spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. W niniejszym postępowaniu P. Kawior złożył wyjaśnienia, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, wyraził skruchę, zaś z zeznań pokrzywdzonego wynika, że było to zachowanie incydentalne.

Mając na uwadze, że czyn z art. 190 § 1 k.k. zagrożony jest karą do 3 lat pozbawienia wolności, oraz uwzględniając realia sprawy, należy przypuszczać, że w stosunku do podejrzanego zostanie orzeczona kara w granicach dolnego ustawowego zagrożenia, a wręcz przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k., kara ograniczenia wolności lub grzywny, co skutkuje, że jej wymierzenie byłoby oczywiście niecelowe z powodu orzeczonej długoterminowej

kary pozbawienia wolności w sprawie IV K 188/24. Artykuł 11 § 2 k.p.k. przewiduje możliwość zawieszenia postępowania do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie, w której została wymierzona surowa kara, gdyż od tej chwili zasadne będzie rozważenie umorzenia postępowania. Dodatkowo należy podnieść, że takiemu rozstrzygnięciu nie sprzeciwia się interes pokrzywdzonego, który wskazał, że zachowanie podejrzanego miało charakter jednorazowy, a ponadto podejrzany wyraził krytyczny stosunek do popełnionego czynu i podjął zachowania konsensualne względem pokrzywdzonego.

adw. Jan Maj

Komentarz

Artykuł 11 § 2 k.p.k. ma zastosowanie do sytuacji, gdy przeciwko tej samej osobie toczy się więcej niż jedno postępowanie, a wymierzone ewentualnie kary mogłyby cechować się znaczną dysproporcją. Dopuszczalne jest jednak także zastosowanie tej instytucji w przypadku, gdy oskarżony stoi pod zarzutem popełnienia więcej niż jednego przestępstwa w jednym postępowaniu. Możliwe jest wówczas wyłączenie sprawy o czyn zagrożony karą łagodniejszą do odrębnego postępowania i zawieszenie go do czasu rozstrzygnięcia w zakresie czynu zagrożonego karą surowszą.

Artykuł 11 § 2 k.p.k. stanowi samoistną przesłankę zawieszenia postępowania. Postanowienie o zawieszeniu może zostać wydane w postępowaniu przygotowawczym lub sądowym na każdym jego etapie (także w postępowaniu odwoławczym).

Na postanowienie o zawieszeniu postępowania służy zażalenie (art. 22 § 2 k.p.k.). W terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie o inne przestępstwo postępowanie winno być umorzone albo podjęte (art. 11 § 2 k.p.k.). W razie zasadności tej pierwszej decyzji należy uznać za zbędne uprzednie podejmowanie postępowania, by następnie je umorzyć.

Termin ten nie jest ani terminem prekluzyjnym (odmiennie: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. J. Skorupka, Warszawa 2020, s. 56), ani zawitym, lecz odgrywa rolę gwarancyjną dla oskarżonego w przedmiocie tego, że jego sprawa zostanie podjęta do dalszego prowadzenia w określonym terminie. Ma on zatem charakter instrukcyjny. Termin ten może mieć znaczenie w przypadku dochodzenia odszkodowania w trybie ustawy z 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2023 r. poz. 1725).

19. APELACJA OPARTA NA ZARZUCIE NIEZASTOSOWANIA INNEGO ŚRODKA (ART. 438 PKT 4 K.P.K.)

Radziejów, 13.10.2025 r.

adw. Jan Maj
Kancelaria Adwokacka w Poznaniu
60-592 Poznań, ul. Złota 2
tel. 888-888-888, e-mail: jan.maj@gmail.com
obrońca Ireny Kurzepy
oskarżonej z art. 222 § 1 k.k.

Sygnatura akt II K 25/25

Sąd Okręgowy
we Włocławku
II Wydział Karny
za pośrednictwem
Sądu Rejonowego
w Radziejowie
II Wydział Karny

Apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w Radziejowie z 1.04.2025 r. (II K 25/25) w sprawie Ireny Kurzepy, oskarżonej z art. 222 § 1 k.k.

- I. Na podstawie art. 425 § 1–3 i art. 444 k.p.k. zaskarżam powyższy wyrok w części dotyczącej innego środka.
- II. Na podstawie art. 427 § 1 i art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi zarzucam niestuszne niezastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania mimo spełnienia przesłanek jej zastosowania.
- III. Podnosząc powyższy zarzut, na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 2 k.p.k., wnoszę o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania wobec Ireny Kurzepy na okres 2 lat próby.

Uzasadnienie

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Radziejowie z 1.04.2025 r. Irena Kurzepa została uznana za winną tego, że 1.01.2025 r. w Radziejowie naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariuszy Policji sierż. Łukasza Piry i post. Radostawa Kowala podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że odepchnęła oburącz sierż. Łukasza Pirę i uderzyła

pięścią w ramię post. Radosława Kowala, tj. czynu z art. 222 § 1 k.k., i za to na podstawie powołanego przepisu została jej wymierzona kara 60 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu wartości jednej stawki w wysokości 40 zł.

Zdaniem skarżącego w przedmiotowej sprawie zaistniała względna przyczyna odwoławcza z art. 438 pkt 4 k.p.k. w postaci niesłusznego zaniechania przez sąd pierwszej instancji instytucji probacyjnej w postaci warunkowego umorzenia postępowania, mimo że zostały spełnione wszystkie przesłanki jej zastosowania opisane w art. 66 § 1 i 2 k.k.

Wina i społeczna szkodliwość czynu, jakiego dopuściła się I. Kurzepa, nie są znaczne. Czyn został popełniony w porze nocnej, w miejscu, w którym było kilka osób postronnych, a także stopień dolegliwości, jakich doznali pokrzywdzeni, należy uznać za subminimalny. Oskarżona jest drobną kobietą, dlatego z istoty jej zachowania skierowanego wobec dwóch dobrze zbudowanych i wysportowanych mężczyzn wynika, że nie mogła obiektywnie wyrządzić im żadnej poważnej krzywdy.

Także okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. Zostały one ustalone na podstawie zeznań pokrzywdzonych, a to, że oskarżona w swoich wyjaśnieniach nie potrafiła podać żadnych szczegółów, gdyż znajdowała się pod wpływem alkoholu w chwili zdarzenia, nie czyni wątpliwym przebiegu zajścia 1.01.2025 r.

Irena Kurzepa nie była dotychczas karana, prowadzi ustabilizowany tryb życia i w świetle powyższego należy dojść do przekonania, że będzie przestrzegać porządku prawnego mimo warunkowego umorzenia postępowania i w żaden sposób nie jest konieczne wydanie wobec oskarżonej wyroku skazującego. Dodatkowo należy mieć na uwadze, uwzględniając wysokość ustawowego zagrożenia za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k., że brak jakichkolwiek przeszkód do zastosowania omawianej instytucji probacyjnej.

W ocenie skarżącego wszelkie cele postępowania zostaną zrealizowane w ramach zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania na okres 2 lat próby, który pozwoli na dokonanie realnej oceny, czy oskarżona w sposób należyty spożytkuje ten czas i będzie przestrzegać obowiązującego prawa, a w szczególności nie popełni przestępstwa.

Z uwagi na powyższe wnoszę jak w *petitum* apelacji.

adw. Jan Maj

Komentarz

Pojęcie innego środka, o jakim mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., obejmuje swym zakresem również środek probacyjny w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego, ponieważ jego orzeczenie ma charakter fakultatywny (art. 66 k.k.). Jeżeli skarżący wnosi o jego zastosowanie, które nie nastąpiło, albo kwestionuje zasadność zastosowania go, powinien postawić zarzut nieorzeczenia

warunkowego umorzenia mimo spełnienia przesłanek z art. 66 k.k. albo zarzut niesłusznego orzeczenia tejże instytucji. Jeżeli natomiast sąd stwierdziłby, że nie zostały spełnione przesłanki warunkowego umorzenia postępowania z art. 66 k.k., wtedy zarzut powinien sprowadzać się do zakwestionowania prawidłowości ustaleń faktycznych (art. 438 pkt 3 k.p.k.).

Jeżeli sąd warunkowo umorzyłby postępowanie w sprawie o czyn zagrożony karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności albo mimo że sprawca był karany za przestępstwo umyślne, to zarzut powinien dotyczyć obrazy prawa materialnego (art. 438 pkt 1 k.p.k.).

Podstawą zaskarżenia w drodze apelacji może być też rozstrzygnięcie w przedmiocie przepadku, jeżeli sąd nie orzekł o przepadku albo niesłuszenie orzekł o przepadku. Jeżeli jednak przepadek ma charakter obligatoryjny, to podstawą odwoławczą w razie zaniechania orzeczenia w tym przedmiocie będzie art. 438 pkt 1 k.p.k., czyli obraza prawa materialnego.

20. APELACJA OBROŃCY DOTYCZĄCA KILKU OSKARŻONYCH I KILKU ZARZUTÓW (ART. 438 K.P.K.)

Zamość, 13.10.2025 r.

adw. Jan Maj
Kancelaria Adwokacka w Poznaniu
60-592 Poznań, ul. Złota 2
tel. 888-888-888, e-mail: jan.maj@gmail.com
obrońca Piotra Najgera
oskarżonego z art. 264 § 3 k.k. i in.
oraz Marii Kuciak
oskarżonej z art. 158 § 3 k.k. i in.

Sygnatura akt II K 98/24

Sąd Apelacyjny
w Lublinie
II Wydział Karny
za pośrednictwem
Sądu Okręgowego
w Zamościu
II Wydział Karny

Apelacja

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z 7.04.2025 r.
(II K 98/24) w sprawie Piotra Najgera, oskarżonego z art. 264
§ 3 k.k. i in. oraz Marii Kuciak, oskarżonej z art. 158 § 3 k.k. i in.

- I. Na podstawie art. 425 § 1–3 i art. 444 k.p.k. zaskarżam powyższy wyrok na korzyść oskarżonych:
 1. w stosunku do oskarżonej M. Kuciak – w zakresie zarzutu I – w całości;
 2. w stosunku do oskarżonego P. Najgera – w zakresie zarzutu VIII – w części rozstrzygnięcia dotyczącego kary.
- II. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:
 1. na podstawie art. 427 § 1 i art. 438 pkt 2 k.p.k. – w stosunku do M. Kuciak – obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., poprzez:
 - dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego w postaci bezpodstawnego uznania wyjaśnień oskarżonej M. Kuciak za niewiarygodne, podczas gdy oskarżona w swych wyjaśnieniach podała w sposób spójny i konsekwentny przebieg zdarzenia,

- oparcie ustaleń w zakresie niewiarygodności wyjaśnień oskarżonej na zeznaniach Piotra Klocka i Sebastiana Szymańskiego, których treść nie pozwala na przyjęcie, że wyjaśnienia oskarżonej nie są prawdziwe,
 - oparcie ustaleń co do niewiarygodności wyjaśnień oskarżonej na danych dotyczących logowania użytkowanego przez nią telefonu, które to dane nie pozwalają jednak w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzić, że M. Kuciak składała wyjaśnienia niezgodnie z prawdą;
2. na podstawie art. 427 § 1 i art. 438 pkt 1 k.p.k. – w stosunku do P. Najgera – obrazę przepisów prawa materialnego, a to:
- art. 4 § 1 k.k., poprzez zaniechanie wskazania tego przepisu w podstawie prawnej skazania w punkcie 11 wyroku w sytuacji, gdy w czasie orzekania obowiązywała inna ustawa niż w czasie popełnienia przestępstwa, a ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla sprawy.
- III. Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 2 k.p.k., wnoszę:
1. w zakresie dotyczącym oskarżonej M. Kuciak – o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia przypisanego jej czynu;
 2. w zakresie dotyczącym oskarżonego P. Najgera – o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie podstawy prawnej skazania o art. 4 § 1 k.k. w pkt 11 wyroku.

Uzasadnienie

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Zamościu z 7.04.2025 r. Maria Kuciak w pkt 1 wyroku została uznana za winną popełnienia przestępstwa opisanego w art. 158 § 1 i 3 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu została jej wymierzona kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W pkt 11 wyroku Sąd uznał oskarżonego Piotra Najgera za winnego tego, że w okresie od marca do czerwca 2022 r. w Zamościu, działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi ustalonymi mężczyznami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru organizował innym osobom przekraczanie wbrew przepisom granicy Rzeczypospolitej Polskiej w ten sposób, że brał udział w przygotowywaniu dokumentów upoważniających do przekraczania granicy i pobytu w RP w postaci paszportów i dowodów osobistych, przyjmując i przekazując te dokumenty innym osobom w celu ich przerobienia, tj. o czyn z art. 264 § 3 i art. 270 § 1 w zw. z art. 11 § 2 w zw. z art. 12 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 264 § 3 w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 3 lat tytułem próby, oraz wymierzył karę 160 stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki w wysokości 40 zł.

Z powyższym wyrokiem, w części wskazanej powyżej, nie sposób się zgodzić.

W zakresie oskarżonej M. Kuciak orzeczenie zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, albowiem sąd pierwszej instancji dokonał oceny dowodów w sposób dowolny, nie zaś z poszanowaniem zasady swobodnej

oceny dowodów. Po pierwsze, sąd uznał bezzasadnie za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej M. Kuciak, które były konsekwentne, niezmiennie i spójne w toku całego procesu. Po drugie, oskarżona przedstawiła wersję wydarzeń, której w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób było podważyć ani wykluczyć.

Mimo iż Sąd uznał za wiarygodne zeznania Piotra Klocka i Sebastiana Szymańskiego, to zeznania tego pierwszego w żaden sposób nie wykluczają wersji podanej przez oskarżoną. Przysłuchany 20.03.2024 r. na rozprawie świadek w początkowej części składanych zeznań nie był w ogóle pewien, która z kobiet to oskarżona M. Kuciak, wskazując w dalszej części, że zna ją „z widzenia”, ale nie była ona częstym klientem jego pubu. Świadek nie potrafił jednoznacznie wypowiedzieć się i zaprzeczyć, że oskarżona w nocy z 20.02.2022 r. na 21.02.2022 r., czyli w dacie inkryminowanego zdarzenia, była w tymże pubie, stwierdził tylko: „raczej jej nie było”.

Zdaniem skarżącego niesłuszne było oparcie wiarygodności wyjaśnień oskarżonej na zeznaniach świadka, który zna oskarżoną jedynie z widzenia, a ponadto nie jest pewien, czy oskarżona była w pubie, czy nie. Należy podkreślić, że prowadząc pub, P. Kłoczek styka się codziennie z dużą liczbą klientów, którzy w różnym czasie przychodzą do pubu i wychodzą z niego, dlatego wysoce prawdopodobne jest, że mógł on kogoś nie zauważyć czy nie zapamiętać. Bezsporne na podstawie zeznań świadka jest to, że w dniu zdarzenia nie zauważył oskarżonej, lecz nie to, że jej tam na pewno nie było. Oceny tej nie zmienia fakt, że oskarżona nie była w tym pubie mile widziana. Skoro nie została z niego wyproszona, to nie została zauważona, co znowu nie przemawia za kategorięcznym sądem, że jej w nim nie było.

Oskarżona wyjaśniła, że po wyjściu z pubu została napadnięta. Wersji tej nie podważają zeznania świadka S. Szymańskiego, który zeznał, że we wskazanym miejscu nie było śladów napaści. Brak zimą śladów obuwia na poddanym oględzinom parę godzin po zdarzeniu chodniku w żaden sposób nie przesądza, że nie doszło do ataku na oskarżoną. Po pierwsze, należy zauważyć, że nie ustalono, jakie panowały w tym czasie warunki atmosferyczne. Po drugie, świadek zeznał, że z części chodnika śnieg był wówczas odgarnięty w stronę ulicy. Nie zostało ustalone, kiedy ta czynność została wykonana, a zatem nie można wykluczyć, że już po napaści na oskarżoną. Wydaje się nieprawdopodobne, żeby ślady obuwia czy upadku oskarżonej ostały się w śniegu w miejscu zdarzenia przez kilka godzin. Zeznania S. Szymańskiego wprawdzie nie potwierdzają wyjaśnień oskarżonej, ale też im nie zaprzeczają.

Sąd pierwszej instancji uznał też, że przeczą wersji oskarżonej dane dotyczące logowań telefonu użytkowanego przez oskarżoną w czasie popełnienia przestępstwa. Dane te nie wskazują, aby oskarżona znajdowała się w miejscu zdarzenia w nocy z 20.02.2022 r. na 21.02.2022 r., a zatem i ten dowód nie pozwala na jednoznaczne przyjęcie, że wersja podana przez M. Kuciak nie jest prawdziwa.

Uwzględniając powyższe, sąd pierwszej instancji powinien powziąć wątpliwości co do udziału oskarżonej w popełnieniu zarzucanego jej przestępstwa i rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonej, czego jednak nie uczynił i naruszył tym samym dyspozycję art. 5 § 2 k.p.k.

Należy zaznaczyć, że dowody, na których w sprawie oparł się sąd, to przede wszystkim dowody poszlakowe. Sąd w uzasadnieniu podkreślił, że brak jest bezpośredniego dowodu,

który wskazywałby na udział M. Kuciak w zdarzeniu, i nie wynika to ani z wyjaśnień oskarżonej czy współoskarżonych, ani z zeznań świadków. Aby zatem uznać sprawstwo i winę oskarżonej, zgromadzone dowody poszlakowe musiałyby jednoznacznie wykluczać alternatywną wersję zdarzenia. Jak jednak zostało wykazane, żaden z dowodów, na których oparł się Sąd, nie wykluczył jednoznacznie wersji zaprezentowanej przez oskarżoną M. Kuciak, a fakt, że żaden z dowodów nie potwierdził także tej wersji, nie może automatycznie prowadzić do wniosku, że wersja oskarżonej nie odpowiada rzeczywistości.

O dowodzie z poszlak jako o pełnowartościowym dowodzie winy oskarżonego można mówić dopiero wówczas, gdy łańcuch poszlak, rozumianych jako udowodnione fakty uboczne, prowadzi pośrednio do stwierdzenia jednej tylko wersji zdarzenia. Brak więc podstaw do przyjęcia, że dowód z poszlak pozwala na uznanie winy oskarżonego, gdy zgromadzone poszlaki nie pozwalają na wykluczenie – przy zastosowaniu określonej w art. 5 § 2 k.p.k. zasady, iż niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego – możliwości jakichkolwiek innych wersji zdarzenia (por. wyrok SN z 21.10.2002 r., V KKN 283/01, LEX nr 56843). Ponadto w procesie poszlakowym ustalenie faktu głównego jest możliwe wtedy, gdy całokształt materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że inna interpretacja przyjętych faktów ubocznych (poszlak) nie jest możliwa. Poszlaki należy uznać za niewystarczające do ustalenia faktu głównego, gdy nie wyłączają wszelkich rozsądnych wątpliwości w tym względzie, czyli inaczej – gdy możliwa jest także inna od zarzucanej oskarżonemu wersja wydarzeń (por. wyrok SN z 15.10.2002 r., III KKN 68/00, LEX nr 56837).

Nie można zaaprobować także rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji w zakresie zaskarżonym powyżej, w części dotyczącej pkt 11 wyroku odnośnie do oskarżonego Piotra Najgera.

Nie kwestionując dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych, ustaleń na płaszczyźnie przypisania winy oskarżonemu ani zasadności warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, podnieść należy, że przedmiotowe rozstrzygnięcie nie jest słuszne z uwagi na treść art. 4 § 1 k.k., według którego, jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, sąd *meriti* jest zobligowany do zastosowania ustawy względniejszej dla sprawcy.

Jak wynika z uzasadnienia wyroku, sąd pierwszej instancji przyjął błędne założenie, że aktualnie obowiązujące przepisy są względniejsze dla sprawcy. Jeżeli tak przyjąć, to przedmiotowe rozstrzygnięcie dotknięte jest uchybieniem w postaci obrazy przepisu prawa materialnego – art. 72 § 1 k.k. Przepis ów obliuguje przy zastosowaniu instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności do nałożenia na oskarżonego jednego ze wskazanych w nim obowiązków. Sąd zatem, stosując nowe przepisy, niewątpliwie uchybił tej normie prawnej.

Analizując jednak wszystkie instytucje karnoprawne ustawy dawnej i aktualnej, w szczególności zaś art. 72 k.k., zdaniem skarżącego obowiązujące unormowania w dacie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa były bezspornie dla niego względniejsze i stwarzały możliwość korzystniejszego dla jego interesów osądu, tzn. korzystniejszej oceny prawnokarnej czynu.

Mając powyższe na uwadze i uznając apelację za zasadną, wnoszę jak w komparycji środka odwoławczego, tj. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie podstawy prawnej skazania o art. 4 § 1 k.k.

adw. Jan Maj

Komentarz

Por. komentarze dotyczące pozostałych wzorów apelacji.

Publikacja zawiera ponad **300 wzorów z zakresu procedury karnej i prawa karnego wykonawczego wraz z wyczerpującymi objaśnieniami** oraz orzecnictwem Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych.

Autor przedstawia szczegółowe praktyczne wskazówki, w jaki sposób formułować pisma procesowe na każdym etapie prowadzonego postępowania, dotyczące m.in.:

- umorzenia i zawieszenia postępowania,
- postępowania dowodowego,
- środków przymusu,
- postępowania odwoławczego.

Prezentowane opracowanie to nie tylko zbiór gotowych dokumentów, ale przede wszystkim narzędzie edukacyjne i praktyczne, które pomoże czytelnikowi odnaleźć się w zawiłościach procedury karnej i skutecznie działać w jej ramach.

Autor wskazuje na najczęstsze błędy popełniane przez pełnomocników, a także zasady skutecznego formułowania zarzutów, jak np. zasada pierwszego ogniwa czy zakaz zarzutów mieszanych.

Zawarte w publikacji wzory pism są dostępne w wersji elektronicznej (<https://www.profinfo.pl/materiały-dodatkowe>). Wzory można modyfikować i dostosowywać do indywidualnych potrzeb.

Michał Błoński – doktor nauk prawnych, adiunkt w Katedrze Postępowania Karnego i Kryminalistyki Uniwersytetu Łódzkiego; sędzia Sądu Okręgowego w Łodzi; wykładowca Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie, prowadzący szkolenia dla sędziów, prokuratorów, adwokatów i aplikantów tych zawodów prawniczych, a także dla asystentów sędziów i urzędników sądowych. Specjalizuje się w postępowaniu karnym ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących uprawnień i obowiązków sądu, prawa dowodowego, postępowania przed sądem pierwszej instancji i w przedmiocie wyroku łącznego, jak również w prawie karnym skarbowym i w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Jest autorem kilkudziesięciu publikacji z zakresu prawa karnego materialnego i procesowego oraz prawa wykroczeń.

9788383907154 W01P01

ISBN 978-83-8390-715-4

9 788383 907154

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL